

Přehled judikatury Nejvyššího správního soudu v oblasti práva na informace – judikáty ze Sbírky Nejvyššího správního soudu

poslední aktualizace 28.2.2013

žlutě jsou označeny neaktuální, již překonané judikáty

Číslo: 8/2012

Ročník: 0

Právo na informace: povinnost poskytnout informace; mimořádně rozsáhlé vyhledávání informací; vytváření nových informací

I. Při výkladu zákonné výluky z povinnosti poskytovat informace, které by bylo nutno nově vytvářet (§ 2 odst. 4 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím), je nutno rozlišovat mezi situacemi, kdy výtahy z existujících dokumentů představují pouze jednoduchou operaci, a případy, kdy k vytvoření odpovědi na žádost nestačí pouhé mechanické vyhledání a shromáždění údajů, které má povinný subjekt k dispozici, a je tak nezbytné s těmito údaji provádět další zpracovávání nad rámec prostého „vtělení“ do odpovědi na žádost. Nelze přitom vycházet toliko z pracnosti, či doby, která by byla potřebná pro přípravu odpovědi na žádost (shromáždění informací). Tyto faktory zákon zohledňuje institutem mimořádně rozsáhlého vyhledání informací (§ 17 odst. 1 citovaného zákona).

II. Odmítnout žádost o informace s tím, že by bylo nutné vytvořit nové informace (§ 2 odst. 4 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím) lze pouze v případě, že povinný subjekt nemá povinnost předmětnými informacemi disponovat.

(Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 09.02.2012, čj. 1 As 141/2011 - 67)

Číslo: 6/2012

Ročník: 0

Rozhodnutí č. 2602

Řízení před soudem: rozsah přezkumu rozhodnutí obsahujícího utajované skutečnosti Utajované informace: bezpečnostní riziko

I. V bezpečnostním řízení je nutno najít rovnováhu mezi dvěma legitimními, avšak navzájem protichůdnými zájmy – zájmem na zajištění spravedlivého procesu pro toho, jehož bezpečnostní způsobilost je zkoumána (čl. 36 a násl. Listiny základních práv a svobod), a zájmem na utajení informací potřebných k ochraně veřejného zájmu. Této rovnováhy nelze dosáhnout bez účinné soudní kontroly. Proto musí mít soud v rámci soudního přezkumu přístup ke všem informacím, na základě nichž bylo rozhodnuto v bezpečnostním řízení.

II. Soud je v takovém případě ve zvýšené míře než při „běžném“ soudním řízení, v němž účastník má k dispozici stejné informace jako soud, garantem práva na spravedlivý proces (čl. 36 a násl. Listiny základních práv a svobod), což vyžaduje i zvýšenou aktivitu soudu vůči postupu veřejné správy. Jen za splnění těchto podmínek může být přístup k informacím v nezbytných případech odepřen účastníkům řízení či dalším na řízení participujícím osobám (zástupcům účastníků, zúčastněným osobám aj.).

III. Účastník řízení nemůže efektivně namítat nezákonnost určitých zjištění, neví-li ani, co je jejich obsahem. V této specifické situaci to naopak musí být soud, který „supluje“ aktivitu účastníka řízení a přezkoumá relevanci utajovaných informací ze všech hledisek, která se vzhledem k povaze věci jeví být důležitými.

IV. V bezpečnostním řízení zjištěné skutkové okolnosti musí ve svém souhrnu být přesvědčivým podkladem pro závěr, že v konkrétním případě znamená naplnění určité skutkové podstaty skutečně bezpečnostní riziko (§ 14 odst. 3 zákona č. 412/2005 Sb., o ochraně utajovaných informací a o bezpečnostní způsobilosti). Skutkový základ úvahy mohou tvořit v podstatě jakékoli informace, které má příslušný orgán k dispozici, ať již je získal z jakýchkoli zdrojů a jakýmkoli prostředky. Podstatná je jen informační hodnota takových zjištění. Tu je nutno hodnotit ze všech pro věc relevantních hledisek, zejména je nutno hodnotit věrohodnost (a tedy pravdivostní hodnotu) dané informace a také uvážit, zda je správně vykládána a zda ve skutečnosti nemá jiný význam, než jaký se na první pohled jeví.

V. Posuzování informační hodnoty určitého zjištění je nutně vždy úvahou pravděpodobnostní, založenou v určité

míře na odhadu. Proto někdy pro závěr o existenci bezpečnostního rizika (§ 14 odst. 3 zákona č. 412/2005 Sb., o ochraně utajovaných informací a o bezpečnostní způsobilosti) postačí zjištění, že je pravděpodobné, že příslušná zákonem předvídaná skutková podstata byla naplněna. Může tomu tak být ovšem pouze v případě, že taková eventualita je nejpravděpodobnějším vysvětlením skutkových zjištění a že se na základě dostupných údajů jeví být významně pravděpodobnější než jiná v úvahu připadající vysvětlení.

(Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 25.11.2011, čj. 7 As 31/2011 - 101)

Číslo: 8/2012

Ročník: 10

Rozhodnutí č: 2635

Právo na informace: povinnost poskytnout informace; mimořádně rozsáhlé vyhledávání informací; vytváření nových informací

I. Při výkladu zákonné výluky z povinnosti poskytovat informace, které by bylo nutno nově vytvářet (§ 2 odst. 4 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím), je nutno rozlišovat mezi situacemi, kdy výtahy z existujících dokumentů představují pouze jednoduchou operaci, a případy, kdy k vytvoření odpovědi na žádost nestačí pouhé mechanické vyhledání a shromáždění údajů, které má povinný subjekt k dispozici, a je tak nezbytné s těmito údaji provádět další zpracovávání nad rámec prostého „vtělení“ do odpovědi na žádost. Nelze přitom vycházet toliko z pracnosti, či doby, která by byla potřebná pro přípravu odpovědi na žádost (shromáždění informací). Tyto faktory zákon zohledňuje institutem mimořádně rozsáhlého vyhledání informací (§ 17 odst. 1 citovaného zákona).

II. Odmítnout žádost o informace s tím, že by bylo nutné vytvořit nové informace (§ 2 odst. 4 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím) lze pouze v případě, že povinný subjekt nemá povinnost předmětnými informacemi disponovat.

(Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 09.02.2012, čj. 1 As 141/2011 - 67)

Číslo: 2/2012

Ročník: 10

Rozhodnutí č: 2494

Právo na informace: veřejná instituce

Dopravní podnik hl. m. Prahy, akciová společnost, je veřejnou institucí ve smyslu § 2 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím.

(Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 19.10.2011, čj. 1 As 114/2011 - 121)

Číslo: 2/2012

Ročník: 10

Rozhodnutí č: 2493

Právo na informace: výluka z práva na informace; názory povinného subjektu

Výluka z práva na informace obsažená v § 2 odst. 4 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, se týká pouze těch názorů povinného subjektu, které dosud nebyly formálně zaujaty. Nedopadá tak na případy, kdy názory povinného subjektu byly zachyceny na jakýkoliv nosič (typicky na list papíru, v elektronickém dokumentu).

(Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 19.10.2011, čj. 1 As 107/2011 - 70)

Číslo: 1/2012

Ročník: 10

Rozhodnutí č: 2462

Svobodný přístup k informacím: poskytnutí informací z dozorového spisu státního zástupce

Rozhodnutí státního zastupitelství o žádosti o poskytnutí informací z dozorového spisu státního zástupce podléhá přezkumu ve správním soudnictví (§ 4 odst. 1 s. ř. s.).

(Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 04.10.2011, čj. 2 As 93/2011 - 79)

Číslo: 12/2011

Ročník: 9

Rozhodnutí č: 2443

Opatření obecné povahy: negativní vymezení; sazebník úhrad za poskytování informací

Sazebník úhrad za poskytování informací podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, vydaný ke sjednocení postupu zaměstnanců státní instituce a jen tyto zaměstnance také zavazující, není opatřením obecné povahy ve smyslu § 101a a násl. s. ř. s., resp. § 171 a násl. správního řádu z roku 2004. Návrh na jeho zrušení postupem podle § 101a s. ř. s. proto Nejvyšší správní soud odmítne [§ 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s.].

(Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 31.08.2011, čj. 8 Ao 4/2011 - 22)

Číslo: 8/2011

Ročník: 9

Rozhodnutí č: 2351

Právo na informace: časová působnost právních předpisů; povinný subjekt

I. Správní soudy postupují ode dne účinnosti zákona č. 61/2006 Sb. podle § 16 odst. 4 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění zákona č. 61/2006 Sb. i ve věcech, v nichž byla žádost o informace podána přede dnem účinnosti zákona č. 61/2006 Sb.

II. Soud zruší rozhodnutí o odvolání a rozhodnutí povinného subjektu o odmítnutí žádosti ve smyslu § 16 odst. 4 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, i částečně, nejsou-li žádné důvody pro odmítnutí jen některé z více požadovaných informací. Současně povinnému subjektu nařídí tuto informaci poskytnout.

III. Soud musí nařídít poskytnutí požadované informace podle § 16 odst. 4 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, povinnému subjektu. Nařídil-li soud poskytnutí informace jinému subjektu (zde odvolacímu orgánu), uložil povinnost v rozporu se zákonem.

(Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 13.04.2011, čj. 1 As 95/2010 - 240)

Číslo: 6/2011

Ročník: 9

Rozhodnutí č: 2301

Kompetenční spory: úhrada za poskytnutí informace

Jestliže žadatel o informaci podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, nezaplatí částku, kterou správní orgán podmínil poskytnutí informace (§ 17 odst. 5 tohoto zákona), a správní orgán žádost odloží, je možno toto usnesení o odložení věci napadnout žalobou ve správním soudnictví. Jestliže však žadatel požadovanou částku zaplatil a u nadřízeného orgánu neuspěl se svou stížností proti výši úhrady [§ 16a odst. 1 písm. d) citovaného zákona], není pro něj dalším možným prostředkem obrany správní žaloba, nýbrž žaloba z titulu bezdůvodného obohacení podle části třetí občanského soudního řádu. Soud v občanském soudním řízení pak přezkoumá, zda byla úhrada vyčíslena v souladu s § 17 odst. 1 citovaného zákona, tedy zda nepřesahuje náklady spojené s pořízením kopií atd., a zda ceny uvedené v sazebníku zásadním způsobem nepřesahují ceny nezbytné.

(Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 15.09.2010, čj. Konf 115/2009 - 34)

Číslo: 4/2011

Ročník: 9

Rozhodnutí č: 2241

Svobodný přístup k informacím: informace o probíhajícím trestním řízení

Povinné subjekty neposkytnou informace o probíhajícím trestním řízení [§ 11 odst. 4 písm. a) zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím] pouze poté, co zváží, nakolik je důvod neposkytnutí informace vskutku ospravedlněn naléhavou společenskou potřebou. Tou bude pravidelně zájem státu na tom, aby poskytnuté informace

nehrozily objasnění skutečností důležitých pro trestní řízení, nezveřejnily o osobách zúčastněných na trestním řízení údaje, které přímo nesouvisí s trestnou činností, a aby neporušily zásadu, že dokud pravomocným odsuzujícím rozsudkem není vina vyslovena, nelze na toho, proti němuž se vede trestní řízení, hledět, jako by byl vinen. Povinný subjekt vezme v potaz též ochranu práv a svobod druhých, např. obětí trestného činu (srov. § 8a odst. 1 trestního řádu).

(Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 01.12.2010, čj. 1 As 44/2010 - 103)

Číslo: 3/2011

Ročník: 9

Rozhodnutí č: 2217

Svobodný přístup k informacím: informace poskytované v rámci samostatné působnosti kraje

V případech, kdy jsou informace podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, poskytovány v rámci samostatné působnosti kraje, zákon nebrání tomu, aby žádost o poskytnutí informací vyřídil a odpovídající informace poskytl krajský úřad, a to i v případě, že žádost o poskytnutí informací byla směřována vůči jinému orgánu kraje (např. radě kraje).

(Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 27.10.2010, čj. 4 Ans 13/2008 - 87)

Číslo: 2/2011

Ročník: 9

Rozhodnutí č: 2202

Právo na informace: povinný subjekt

Konkrétní obecní úřad (resp. městský úřad či magistrát statutárního města) je třeba považovat za jediný správní orgán, jemuž právní předpisy svěřují působnost v různých oblastech veřejné správy, a také za jediný povinný subjekt ve smyslu zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím. Tento povinný subjekt tedy není oprávněn odložit žádost o informaci či tuto žádost zamítnout se zdůvodněním, že se nevztahuje k jeho působnosti, pokud se tato žádost týká činnosti jiného odboru či složky téhož obecního úřadu, než je ta, které byla žádost adresována.

(Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 28.03.2008, čj. 3 As 13/2007 - 75)

Číslo: 1/2011

Ročník: 9

Rozhodnutí č: 2166

Svobodný přístup k informacím: informace o probíhajícím trestním řízení

Zásadním hlediskem pro rozhodnutí povinného orgánu o odepření informace podle § 11 odst. 4 písm. a) zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, je probíhající trestní řízení v užším smyslu, tj. zpravidla trestní stíhání konkrétní osoby končící právní mocí rozsudku nebo jiného rozhodnutí ve věci samé. Jedná-li se o žádost o informaci týkající se dalších fází trestního řízení, povinný subjekt v rámci své diskreční pravomoci uváží, zda by poskytnutím informace mohl být zmařen nebo ohrožen účel trestního řízení vycházející ze smyslu základního práva jednotlivce na informace o činnosti veřejné moci a ze zásady restriktivního výkladu omezení ústavně zaručených práv; pouze v případě, že by poskytnutím informace o těchto procesech mohl být účel trestního řízení zmařen, odepře povinný subjekt informaci s odkazem na § 11 odst. 4 písm. a) citovaného zákona.

(Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 16.03.2010, čj. 1 As 97/2009 - 119)

Číslo: 1/2011

Ročník: 9

Rozhodnutí č: 2165

Svobodný přístup k informacím: poskytování informací držitelem povolení podle atomového zákona

Držitel povolení podle § 9 odst. 1 zákona č. 18/1997 Sb., o mírovém využívání jaderné energie a ionizujícího záření (atomový zákon), který je zároveň povinným subjektem podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, poskytuje v režimu zákona č. 106/1999 Sb. i informace o zajištění jaderné bezpečnosti a radiační ochrany, jejichž poskytnutí mu ukládá § 17 odst. 1 písm. k) atomového zákona.

(Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 15.10.2010, čj. 2 Ans 7/2010 - 175)

Číslo: 1/2011

Ročník: 9

Rozhodnutí č: 2164

Řízení před soudem: rozhodnutí o odložení žádosti o poskytnutí informace Kompetenční vyluka: sdělení požadavku na úhradu za poskytnutí informace; rozhodnutí o stížnosti proti výši úhrady Svobodný přístup k informacím: úhrada za poskytnutí informace

I. Sdělení požadavku na úhradu za poskytnutí informace a o výši této úhrady (§ 17 odst. 3 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím), ani rozhodnutí o stížnosti žadatele, který nesouhlasí s výši úhrady jemu sdělené (§ 16a odst. 7 téhož zákona), nejsou rozhodnutími ve smyslu § 65 s. ř. s., ani rozhodnutími správního orgánu ve věci soukromoprávní [§ 68 písm. b) s. ř. s.].

II. Rozhodnutím podle § 65 s. ř. s. je však rozhodnutí, jímž povinný subjekt žádost o poskytnutí informace pro nezaplacení úhrady odložil (§ 17 odst. 5 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím).

III. Uhradil-li žadatel i přes zamítnutí své stížnosti do výše úhrady požadovanou částku, aby informaci získal, může se domáhat vydání bezdůvodného obohacení žalobou podle třetí části občanského soudního řádu proti státu nebo jinému povinnému subjektu.

(Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 21.09.2010, čj. 2 As 34/2008 - 90)

Číslo: 10/2010

Ročník: 8

Rozhodnutí č: 2128

Svobodný přístup k informacím: informace, na něž se vztahuje povinnost zachovávat mlčenlivost; přístup ke zprávě o posouzení a hodnocení nabídek

I. Informace, na něž se vztahuje povinnost zachovávat mlčenlivost (§ 19 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím), lze poskytnout pouze tehdy, jestliže tomu nebrání některý z důvodů odepření informací (např. ochrana utajovaných informací, ochrana osobnosti, soukromí a osobních údajů, ochrana obchodního tajemství, ochrana důvěrnosti majetkových poměrů, další omezení dle § 11 téhož zákona).

II. Ustanovení § 80 odst. 3 zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, nepředstavuje zvláštní důvod pro odmítnutí žádosti o poskytnutí informace, nýbrž pouze zaručuje uchazečům o veřejnou zakázku okamžitý přístup k úplnému znění zprávy o posouzení a hodnocení nabídek.

(Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 17.06.2010, čj. 1 As 28/2010 - 86)

Číslo: 9/2010

Ročník: 8

Rozhodnutí č: 2109

Svobodný přístup k informacím: informace o příjemcích veřejných prostředků

I. Na poskytování informací o příjemcích veřejných prostředků podle § 8b zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ustanovení § 10 citovaného zákona (ochrana důvěrnosti majetkových poměrů) nedopadá.

II. Prominutí daně či jejího příslušenství na základě rozhodnutí vydaného správcem daně podle § 55a zákona č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků, je poskytnutím veřejných prostředků podle § 8b zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím.

(Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 01.06.2010, čj. 5 As 64/2008 - 155)

Číslo: 6/2010

Ročník: 8

Rozhodnutí č: 2062

Právo na informace o životním prostředí

Není povinností žadatele o informace právně kvalifikovat, podle jaké zákonné normy se informací na povinném subjektu domáhá. Vzhledem k obecné zásadě správního řízení, podle níž rozhodující je obsah samotného podání účastníka řízení, nikoliv jeho (případně nesprávné) označení, nelze z hlediska postupu povinného subjektu při vyřízení předmetné žádosti považovat za závazný odkaz žalobce na zákon č. 123/1998 Sb., o právu na informace o životním prostředí, obsažený v označení jeho žádosti. I přes tento odkaz je úkolem žalovaného posoudit, o jaké informace se ve skutečnosti jedná a podle kterého právního předpisu má při jejich poskytnutí, event. odepření jejich zpřístupnění, postupovat. Dospěje-li povinný subjekt (ministerstvo) při takovém posouzení k závěru, že žádané informace nejsou informacemi o stavu životního prostředí a přírodních zdrojů ve smyslu § 2 písm. a) zákona č. 123/1998 Sb., je namístě, aby žádost posoudil a rozhodl o ní na základě obecné právní úpravy týkající se práva na svobodný přístup k informacím, jež je obsažena v zákoně č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím.

(Podle rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 27.04.2007, čj. 9 Ca 270/2004-39)

Číslo: 4/2010

Ročník: 8

Rozhodnutí č:2030

Svobodný přístup k informacím: členství soudců v KSČ

Žádost o poskytnutí seznamu všech soudců jmenovitého soudu (zde Vrchního soudu v Olomouci), kteří byli ke dni 17. 11. 1989 členy nebo kandidáty Komunistické strany Československa, bez přímého vztahu ke konkrétnímu rozhodování toho kterého soudce, představuje žádost o sdělení citlivých údajů ve smyslu § 4 písm. b) zákona č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů, jejichž poskytování limituje § 8a zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím. Obecně je třeba i tady respektovat soukromí fyzických osob, a průlom jeho ochrany může přicházet v úvahu jen v jednotlivých konkrétně odůvodněných případech.

(Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 06.01.2010, čj. 3 As 10/2009-77)

Číslo: 4/2010

Ročník: 8

Rozhodnutí č:2021

Kompetenční spory: příslušnost k rozhodnutí o stížnosti na postup při vyřizování žádosti o informace Správní řízení: okolnosti rozhodné pro určení příslušnosti

I. V důsledku novelizace § 178 správního řádu z roku 2004 zákonem č. 7/2009 Sb. je s účinností od 1. 7. 2009 nutno považovat judikatorní závěry dle rozsudku čj. Komp 1/2007-54 ohledně systematiky § 178 správního řádu za překonané. Pravidlo obsažené v § 178 odst. 2 správního řádu se počínaje 1. 7. 2009 stalo subsidiárním ve vztahu k pravidlu obsaženému v odst. 1 téhož ustanovení.

II. Okolnostmi rozhodnými pro určení příslušnosti (§ 132 správního řádu z roku 2004) jsou pouze právní skutečnosti, s nimiž právní úprava spojuje důsledky ve vztahu k určení příslušnosti; touto okolností však není právní úprava jako taková. Při absenci přechodných ustanovení přechází ke dni účinnosti změny právní úpravy působnost vést řízení na orgán, který je v dané věci příslušný dle nové právní úpravy. Zásadně proto platí, že pokud pozbude správní orgán v průběhu správního řízení (včetně řízení o opravných prostředcích) svoji věcnou příslušnost v důsledku změny právní úpravy a nestanoví-li přechodná ustanovení, že se zahájená řízení dokončí dle dosavadních předpisů, nesmí původně věcně příslušný správní orgán vydat rozhodnutí ve věci.

(Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 31.12.2009, čj. Komp 6/2009-35)

Číslo: 1/2010

Ročník: 8

Rozhodnutí č.1972

Právo na informace: povinnost veřejné instituce poskytovat informace

ČEZ, a. s., je ve smyslu § 2 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, veřejnou institucí povinnou poskytovat informace vztahující se k její působnosti.

(Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 06.10.2009, čj. 2 Ans 4/2009-93)

Číslo: 8/2009

Ročník: 7

Rozhodnutí č.1880

Právo na informace: k pojmu „rozhodovací činnost soudů“

I. Pod pojem „rozhodovací činnost soudů“ ve smyslu § 11 odst. 4 písm. b) zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění účinném od 23. 3. 2006, nutno podřadit nejen činnost soudů, jež vede k rozhodnutí věci (např. shromažďování informací a důkazů, koncepty rozhodnutí apod.), ale i nepravomocné a pravomocné rozsudky, které jsou výstupem vlastní rozhodovací činnosti soudů v užším slova smyslu a přímo ze zákona její nedílnou součástí, jež nese nutně informace o této činnosti v konkrétní věci.

II. Ustanovení § 11 odst. 4 písm. b) zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, brání povinným subjektům v poskytování jakýchkoliv informací o rozhodovací činnosti soudů s jedinou výjimkou, kterou je poskytnutí informací v podobě pravomocných rozsudků.

(Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 29.04.2009, čj. 8 As 50/2008-75)

Číslo: 8/2009

Ročník: 7

Rozhodnutí č.1879

Právo na informace: poskytování informací ve lhůtě

I. Povinný subjekt poskytl včas požadované informace podle § 14 odst. 3 písm. c) zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění účinném do 22. 3. 2006, nebo vydal rozhodnutí, kterým žádosti nevyhověl podle § 15 odst. 1 citovaného zákona, pokud příslušné písemnosti určené žadateli předal ve stanovené patnáctidenní lhůtě alespoň k doručení.

II. Byly-li následně požadované informace či rozhodnutí žadateli doručeny až po uplynutí této lhůty, nenastala v důsledku toho právní fikce negativního rozhodnutí podle § 15 odst. 4 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím.

(Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 28.04.2009, čj. 4 As 55/2007-84)

Číslo: 5/2009

Ročník: 7

Rozhodnutí č.1817

Právo na informace: odvolací orgán

Odvolacím orgánem je u rozhodnutí okresních soudů o žádosti o poskytnutí informace podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, Ministerstvo spravedlnosti.

(Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 07.02.2008, čj. 4 Ans 11/2007-102)

Číslo: 10/2008

Ročník: 6

Rozhodnutí č.1688

Právo na informace: poskytování informací obchodní společností založenou obcí

U akciové společnosti založené územním samosprávným celkem, jejíž orgány jsou vytvářeny tímto územním samosprávným celkem jako jediným akcionářem společnosti, který zároveň zákonem stanovenými prostředky vykonává dohled nad činností akciové společnosti plnící veřejný účel (provozování fotbalu v dané obci), převažují znaky svědčící o její veřejné povaze, a jedná se tedy o veřejnou instituci ve smyslu § 2 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím.

(Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 29.05.2008, čj. 8 As 57/2006-67)

Číslo: 8/2008

Ročník: 6

Rozhodnutí č:1627

Řízení před soudem: aplikace předchozí soudní judikatury

Právo na informace: odepření poskytnutí informace; k pojmu „informace“

I. Informací podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, není selektivní sdělení obsahu smlouvy, nýbrž text smlouvy v její celistvosti jako takový. Jestliže žadatel požádal o poskytnutí informace kopií smlouvy, na jejíž obsah se nevztahuje ochrana obchodního tajemství, je povinný subjekt povinen pořídit fotokopii, případně jinak hodnověrným způsobem poskytnout žadateli obsah smlouvy v kompletní podobě.

II. Dotváření práva prostřednictvím soudní judikatury vychází ze skutkového a právního stavu řešené věci. Dojde-li v mezidobí ke změně textu právní normy, jež byla původně soudem aplikována a interpretována, lze předchozí judikaturu použít později pro řešení jiné věci jen tehdy, dopadá-li na takto dotvořený obsah právní normy i nadále. Judikatura není atomizovaný soubor izolovaných vět odůvodnění soudního rozhodnutí bez zřetele na situaci, kterou dané rozhodnutí řešilo.

(Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 5. 2008, čj. 1 As 17/2008-67)

Číslo: 6/2008

Ročník: 6

Rozhodnutí č:1586

Právo na informace: povinný subjekt

Veřejný ochránce práv jako specifický kontrolní státní orgán je povinným subjektem podle § 2 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím. Rozhodování o žádostech o poskytnutí informací však není přímo na něm, nýbrž spadá mezi úkoly, které pro veřejného ochránce práv plní jeho kancelář.

(Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 2. 2008, čj. 2 As 58/2007-52)

Číslo: 4/2008

Ročník: 6

Rozhodnutí č:1532

Právo na informace: vnitřní pokyny povinného subjektu

I. Za interní pokyn ve smyslu § 11 odst. 1 písm. a) zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, nelze stricto sensu považovat každý akt, který správní orgán takto označí. Rozhodný je vždy obsah konkrétního pokynu nebo jiného aktu.

II. Týkají-li se Pokyny řady „D“, resp. „DS“, vydávané Ministerstvem financí výkonu veřejné správy, tedy činnosti správce daně, jakožto orgánu veřejné moci, navenek, ve vztahu k veřejnosti a upravují-li aplikační postupy stran jednotlivých ustanovení daňových zákonů, nelze je, jakkoli jsou takto označeny, považovat za informace vyloučené z práva na jejich poskytnutí těm, jichž se postupy v nich upravené bezprostředně týkají, tj. daňovým subjektům.

(Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 1. 2008, čj. 5 As 28/2007-89)

Číslo: 3/2008

Ročník: 6

Rozhodnutí č:1485

Právo na informace: fiktivní rozhodnutí

Řízení před soudem: žaloba proti nečinnosti

Ustanovení věty druhé § 79 odst. 1 s. ř. s. vylučuje žalobní legitimaci v případech, kdy sice správní orgán ve skutečnosti požadované rozhodnutí nevydal, avšak v důsledku splnění podmínek stanovených zvláštním zákonem vznikla fikce, že rozhodnutí o určitém obsahu bylo vydáno. V takových případech není založena pravomoc soudu poskytovat ochranu proti nečinnosti správního orgánu podle dílu druhého hlavy druhé části třetí soudního řádu správního a soud se žalobou nemůže meritorně zabývat. Chybí tak základní podmínka řízení, za které soud může jednat a rozhodovat ve věci.

(Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 11. 2007, čj. 1 Ans 5/2007-195)

Číslo: 2/2008

Ročník: 6

Rozhodnutí č.1469

Právo na informace: odepření poskytnutí informace

I. Nepředloží-li žalovaný správní orgán k žádosti soudu spisy ve věci, bude zpravidla namístě zrušit napadené rozhodnutí pro nepřezkoumatelnost.

II. Utajení informací podle zákona č. 148/1998 Sb., o ochraně utajovaných skutečností, může být důvodem pro odepření poskytnutí informace podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, nikoliv však za situace, kdy utajení podléhala příprava dokumentu, ale již ne dokument samotný. Smluvní orgán se nemůže zprostit své povinnosti poskytnout informace tvrzením, že požadovaný dokument, který je smlouvou, celý obsahuje informace poskytnuté druhou smluvní stranou. Této povinnosti se nezprostit ani doložkou obsaženou v požadované smlouvě, podle níž si strany sjednaly zachovávání důvěrnosti co do obsahu a podmínek smlouvy. Své povinnosti se pak nezprostit ani možným porušením mezinárodních závazků České republiky, není-li smlouva podřaditelná čl. 10 a ani čl. 10a Ústavy.

III. Správní orgán, který má obecnou povinnost poskytovat informace podle zákona o svobodném přístupu k informacím, nemůže jejich poskytnutí omezit nad rámec zákonných výjimek i svým vlastním úkonem. Postup soudu podle § 16 odst. 4 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, přichází v úvahu teprve tehdy, je-li rozhodnutí o odepření informace přezkoumatelné.

(Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 7. 2006, čj. A 2/2003-73)

Číslo: 12/2007

Ročník: 5

Rozhodnutí č.1402

Právo na informace: povinné subjekty

I. Národní památkový ústav je jakožto odborná organizace státní památkové péče zřízená dle zákona ČNR č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, veřejnou institucí povinnou k poskytování informací podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím.

II. Subjektem povinným rozhodnout dle § 16 odst. 2 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, o odvolání proti rozhodnutí Národního památkového ústavu o neposkytnutí informací je Ministerstvo kultury, které je dle § 25 odst. 2 zákona ČNR č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, Národnímu památkovému ústavu nadřazeno a žádný zvláštní zákon ohledně subordinačních vztahů mezi uvedenými subjekty nestanoví jinak.

(Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 9. 2007, čj. 9 As 28/2007-77)

Číslo: 11/2007

Ročník: 5

Rozhodnutí č.1367

Právo na informace: povinný subjekt

Kancelář prezidenta republiky je subjektem, který má ve smyslu § 2 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, povinnost poskytovat informace.

(Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 7. 2007, čj. 2 As 89/2006-107)

Číslo: 11/2007

Ročník: 5

Rozhodnutí č.1366

Právo na informace: povinný subjekt

Ředitelství silnic a dálnic ČR bylo jakožto veřejná instituce hospodařící s veřejnými prostředky povinným subjektem ve smyslu § 2 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění účinném do 22. 3. 2006, jehož stíhala povinnost poskytovat informace vztahující se k jeho působnosti.

(Podle rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 31. 5. 2007, čj. 9 Ca 186/2005-40)

Číslo: 10/2007

Ročník: 5

Rozhodnutí č.1342

Právo na informace: omezení práva na informace; poskytování informací ze zasedání zastupitelstva obce

Zákon č. 128/2000 Sb., o obcích, není zvláštním zákonem (lex specialis) vůči zákonu č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, který by obci stanovil povinnost zveřejňovat zápisy ze zasedání zastupitelstva ve smyslu § 11 odst. 2 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím (povinnost zveřejňovat informace na základě zvláštního zákona v předem stanovených pravidelných obdobích až do nejbližšího následujícího období), a nezakládá tedy možnost omezit právo na informace s poukazem na § 97 zákona č. 128/2000 Sb., o obcích (povinnost obce informovat občany o činnosti orgánů obce).

(Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 6. 2007, čj. 6 As 79/2006-58)

Číslo: 10/2007

Ročník: 5

Rozhodnutí č.1330

Ochrana přírody a krajiny: informace o zahajovaných správních řízeních

Doručování veřejnou vyhláškou představuje formu uvědomění účastníků řízení o skutečnostech, které by jim byly jinak sděleny přímým doručením písemnosti. Nelze proto tímto způsobem nahrazovat postup předvídaný v § 70 zákona ČNR č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, a mít jej za informaci toho kterého občanského sdružení, dobrovolného sboru či aktivu občanů o zahajovaných správních řízeních, při nichž mohou být dotčeny zájmy ochrany přírody a krajiny chráněné tímto zákonem. O tom musí být každý z uvedených subjektů informován individuálně a písemně, neboť jedině tak lze zajistit reálnost oprávnění plynoucích z citovaného zákonného ustanovení.

(Podle rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 20. 4. 2006, čj. 30 Ca 5/2006-21)

Číslo: 9/2007

Ročník: 5

Rozhodnutí č.1300

Právo na informace: přístup k informacím obsaženým v územně plánovací dokumentaci

Od práva náležejícího vybrané skupině osob ve smyslu § 133 zákona č. 50/1976 Sb., stavebního zákona, je třeba odlišit obecné právo vyplývající ze zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, tj. obecné právo na informace, které přísluší všem a podléhá omezením stanoveným pouze a jedině zákonem. Ustanovení § 133 stavebního zákona, podmiňující možnost přístupu k informacím obsaženým v územně plánovací dokumentaci a dokumentaci staveb tím, že žadatel o informaci správnímu orgánu prokáže odůvodněnost svého požadavku, nebylo možné chápat tak, že omezuje možnosti obecného poskytování informací podle zákona o svobodném přístupu k informacím. Podle § 133 stavebního zákona byly chráněny pouze některé druhy informací, a to z důvodu ochrany zájmů tam uvedených.

(Podle rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 30. 5. 2007, čj. 5 Ca 126/2006-28)

Číslo: 8/2007

Ročník: 5

Rozhodnutí č.1273

Myslivost: informace o využívání přírodního bohatství

Právo na informace o životním prostředí

I. Informace o stavech spárkaté zvěře v jednotlivých honitbách nejsou individuálními údaji ve smyslu § 2 odst. 1 zákona č. 89/1995 Sb., o státní statistické službě, neboť se jedná o informace o využívání přírodního bohatství [§ 2 písm. b) zákona č. 449/2001 Sb., o myslivosti], které nemají vypovídací hodnotu o majetkových poměrech jednotlivých vlastníků pozemků tvořících honitbu. Poskytnutí takových informací není zásahem do vlastnických práv.

II. Informace o stavech spárkaté zvěře v jednotlivých honitbách nelze odepřít podle § 8 odst. 1 písm. b) zákona č. 123/1998 Sb., o právu na informace o životním prostředí, neboť by tak bylo porušeno právo zaručené článkem 35 odst. 2 Listiny základních práv a svobod.

(Podle rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 24. 11. 2005, čj. 22 Ca 442/2003-30)

Číslo: 8/2007

Ročník: 5

Rozhodnutí č.1272

Právo na informace: informační povinnost veřejných zdravotních pojišťoven

I. Všeobecná zdravotní pojišťovna je podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, subjektem s informační povinností, neboť prostředky, které jsou získávány v systému zdravotního pojištění, mají charakter veřejných prostředků a slouží k úhradě zdravotní péče, která má charakter veřejné služby.

II. Údaje o platbách poskytnutých Všeobecnou zdravotní pojišťovnou jejím jednotlivým smluvním zdravotnickým zařízením nepředstavují informaci, jejíž neposkytnutí by bylo možné odůvodnit odkazem na ochranu informací o majetkových poměrech těchto zařízení podle § 10 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, neboť představují pouze dílčí informace o příjmech těchto zařízení (příčemž zdravotnická zařízení mají příjmy i od jiných zdravotních pojišťoven, tyto údaje navíc nezahrmují náklady a výdaje na zdravotnický materiál, zaměstnance, provoz atd.), poskytnutí informací nebrání ani obsah rámcových a individuálních smluv, povinnost mlčenlivosti podle zákona ČNR č. 592/1992 Sb., o pojistném na všeobecné zdravotní pojištění, a nejedná se ani o obchodní tajemství podle § 9 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím.

(Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 5. 2007, čj. 3 Ads 33/2006-57)

Číslo: 8/2007

Ročník: 5

Rozhodnutí č.1271

Právo na informace: povinnost předat informace povinnému subjektu

Ustanovení § 11 odst. 2 písm. a) zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, stanoví, že povinný subjekt neposkytne informaci, která byla předána osobou, již takovouto povinnost zákon neukládá, pokud nesdělila, že s poskytnutím informace souhlasí. Zmíněnou povinností dotčené osoby uloženou zákonem je nutno chápat povinnost předat informace povinnému subjektu podle zvláštního zákona, nikoliv povinnost poskytovat informace podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím.

(Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 4. 2007, čj. 6 As 15/2006-113)

Číslo: 8/2007

Ročník: 5

Rozhodnutí č.1270

Právo na informace: rozhodovací činnost soudů

Požadavek na poskytnutí anonymizovaných pravomocných rozsudků ve věcech určitého druhu nemůže být

odmítnut obecně s tím, že jde o informace o „rozhodovací činnosti soudů“ ve smyslu § 11 odst. 4 písm. b) zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, neboť takový výklad tohoto pojmu je výkladem nepřipustně rozšiřujícím. Vždy je nutno jednoznačně zjistit nezbytnost a konkrétní důvod vedoucí k omezení práva na takovouto informaci a posoudit, zda by omezením tohoto práva nedošlo k nepřiměřenému ohrožení zájmů chráněných jinými předpisy či zásahu do práv jiných osob. V tomto smyslu zavazuje povinné subjekty § 12 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím.

(Podle rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 23. 2. 2007, čj. 10 Ca 144/2005-37)

Číslo: 7/2007

Ročník: 5

Rozhodnutí č.1231

Právo na informace: fiktivní rozhodnutí

Zákonná fikce o vydání rozhodnutí o odepření informací podle § 15 odst. 4 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, se z povahy věci nemůže uplatnit poté, co bylo předchozí negativní fiktivní rozhodnutí zrušeno správním soudem.

(Podle rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 15. 2. 2007, čj. 22 Ca 258/2005-52)

Číslo: 5/2007

Ročník: 5

Rozhodnutí č.1152

Správní řízení: účastenství spolků

Právo na informace: řízení o odvolání

I. Správní orgán je povinen vypořádat se na počátku řízení nejprve s namítaným účastenstvím občanského sdružení nebo jeho organizační jednotky ve smyslu § 14 odst. 2 správního řádu z roku 1967, ve spojení s § 70 zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny.

II. Právo na svobodný přístup k informacím patří mezi základní práva chráněná Listinou základních práv a svobod a je mu poskytnuta odpovídající procesní ochrana, která je zajištěna právem podat odvolání, jakož i následným přístupem k soudu. V rámci odvolacího řízení je přitom s ohledem na § 16 ve spojení s § 20 odst. 4 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, nutno vyjít z podpůrného využití správního řádu; pokud odvolací orgán napadené rozhodnutí zruší, pak je povinen věc vrátit správnímu orgánu k novému projednání. Napadené rozhodnutí nelze toliko zrušit s tím, že pokud žadatel na poskytnutí požadovaných informací trvá, je třeba, aby podal novou žádost.

(Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 1. 2007, čj. 1 As 33/2006-48)

Číslo: 3/2007

Ročník: 5

Rozhodnutí č.1106

Právo na informace o životním prostředí: Fond národního majetku České republiky jako povinná osoba

Fond národního majetku České republiky je jakožto právnická osoba řízená orgánem státní správy (§ 1 zákona č. 171/1991 Sb., o působnosti orgánů České republiky ve věcech převodů majetku státu na jiné osoby a o Fondu národního majetku České republiky) subjektem povinným k poskytování informací o životním prostředí ve smyslu § 2 písm. b) bodu 3 zákona č. 123/1998 Sb., o právu na informace o životním prostředí.

(Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 10. 2004, čj. 5 As 46/2003-41)

Číslo: 9/2006

Ročník: 4

Rozhodnutí č.928

Informace: k vnitřním pokynům a personálním předpisům

Předpis, který vymezuje působnost jednotlivých složek a pracovníků správního orgánu ve správním řízení, nelze považovat za výlučně vnitřní pokyn nebo personální předpis povinného subjektu dle § 11 odst. 1 písm. a) zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím. Výkon veřejné správy je vždy činností orgánů veřejné moci navenek, ve vztahu k veřejnosti, k níž patří zejména rozhodování o právech a povinnostech osob. Je tudíž třeba, aby tato činnost byla prováděna transparentním způsobem a pod přiměřenou kontrolou veřejnosti.

(Podle rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 12. 4. 2006, čj. 10 Ca 196/2004-41)

Číslo: 9/2006

Ročník: 4

Rozhodnutí č:927

Informace: k pojmům zabezpečení a zpracování osobních údajů

I. Cílem právní úpravy obsažené v zákoně č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů a o změně některých zákonů, je naplnit právo každého na ochranu před neoprávněným zasahováním do soukromí a uvést práva a povinnosti při zpracování osobních údajů do souladu se směrnici č. 95/46/ES.

II. „Zabezpečení osobních údajů“ ve smyslu § 13 zákona č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů a o změně některých zákonů, není jednou z činností zahrnutých pod pojem „zpracování osobních údajů“ a demonstrativně vypočtených v § 4 písm. e) cit. zákona. Tyto termíny označují aktivity druhově odlišné, byť vzájemně provázané, neboť povinnost zabezpečení dopadá na veškeré úkony zahrnované pod zákonný pojem zpracování osobních údajů (jeho přípravu i samotné provádění). Ustanovení § 47 odst. 2 a 3 zákona se tudíž na povinnost upravenou v ustanovení § 13 zákona nevztahují.

(Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 10. 5. 2006, čj. 3 As 21/2005-105)

Číslo: 5/2006

Ročník: 4

Rozhodnutí č:851

Informace: povinná osoba

Státní podnik zřízený podle zákona č. 77/1997 Sb., o státním podniku, jehož hlavním předmětem podnikání je správa a provoz mezinárodního letiště, není veřejnou institucí ve smyslu § 2 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, povinnou k poskytování informací vztahujících se k její působnosti.

(Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 1. 2006, čj. 6 As 52/2004-67)

Číslo: 4/2006

Ročník: 4

Rozhodnutí č:811

Řízení před soudem: kompetenční vyluka

Právo na informace: povinnost poskytovat informace

Je-li žalobou napaden přípis, kterým žalovaný v zákonem stanovené lhůtě reagoval na odvolání žalobce podané proti fiktivnímu rozhodnutí o odepření informace podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, tak, že není subjektem povinným k poskytnutí informace, lze takovou žalobu s poukazem na § 70 písm. a) ve spojení s § 65 odst. 1 s. ř. s. odmítnout pouze tehdy, je-li najisto postaveno, že subjekt, po němž byla informace požadována, nenáleží do okruhu povinných subjektů podle výše uvedeného zákona.

(Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 12. 2005, čj. 1 As 41/2004-56)

Číslo: 2/2006

Ročník: 4

Rozhodnutí č:769

Informace: předmět žádosti

Formální označení podání jako žádosti podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, není

způsobilé vyvolat právní účinky, které tento zákon spojuje toliko s podáním o určitém, dle zákona relevantním, obsahu. Žadatel se může domáhat poskytnutí pouze těch informací, jež se vztahují k působnosti povinného subjektu; do působnosti Ministerstva spravedlnosti přitom nepatří poskytovat obecně výklad právních norem či zaujímat odborná teoretická stanoviska k jejich aplikaci.

(Podle usnesení Městského soudu v Praze ze dne 30. 8. 2005, čj. 10 Ca 174/2005-20)

Číslo: 2/2006

Ročník: 4

Rozhodnutí č:768

Informace: obchodní tajemství

Řízení před soudem: skutkový stav nemající oporu ve spisu

Jestliže negativní rozhodnutí správního orgánu o žádosti o poskytnutí informací podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, je opřeno o ochranu obchodního tajemství (§ 9 odst. 1 tohoto zákona), avšak soud ze správního spisu zjistí, že v době rozhodování správního orgánu ve spisu nebylo nic svědčící o tom, že by podnikatel požadovanou informaci označil za obchodní tajemství ve smyslu § 17 obchodního zákoníku, pak soud takové správní rozhodnutí zruší podle § 76 odst. 1 písm. b) s. ř. s.

(Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 2. 2004, čj. 6 A 136/2002-35)

Číslo: 1/2006

Ročník: 4

Rozhodnutí č:750

Právo na informace: přípustnost nové žádosti v téže věci

Pokud na základě žádosti o poskytnutí informace podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, byla již žadateli poskytnuta informace anebo bylo vydáno rozhodnutí o zamítnutí této žádosti (rozhodnutí faktické nebo fiktivní), nic nebrání žadateli, aby podal žádost novou, byť i obsahově shodnou. Pokud má povinný subjekt za to, že dotyčná informace již byla poskytnuta, byť i po lhůtě k vyřízení původní žádosti, má novou žádost v zákonné lhůtě z tohoto důvodu zamítnout.

(Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 7. 2004, čj. 5 A 65/2002-33)

Číslo: 12/2005

Ročník: 3

Rozhodnutí č:711

Právo na informace: poskytování informací ze schůze rady obce

I. Neveřejnost schůze rady obce ani právo člena zastupitelstva obce nahlížet do zápisu ze schůze rady obce (§ 101 odst. 1 a 3 zákona č. 128/2000 Sb., obecního zřízení) neomezují samy o sobě právo na informace (čl. 17 odst. 1 Listiny základních práv a svobod) ohledně skutečností obsažených v takovém zápisu.

II. Povinný subjekt poskytující informace ze zápisu ze schůze rady obce jiné osobě než členu zastupitelstva obce je povinen zajistit zákonem stanovenou ochranu práv a svobod jiných osob způsoby předvídanými v § 12 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím; to ovšem neplatí, pokud občan obce požaduje informace z usnesení rady, k nimž má podle § 16 odst. 2 písm. e) zákona č. 128/2000 Sb., obecního zřízení, zaručen přímý přístup formou nahlédnutí a pořízení výpisů.

(Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 8. 2005, čj. 6 As 40/2004-62)

Číslo: 9/2005

Ročník: 3

Rozhodnutí č:654

Právo na informace: obchodní tajemství

I. Z hlediska § 9 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, musí být určitá skutečnost

za obchodní tajemství výslovně označena již před doručením žádosti o poskytnutí informace.

II. V souladu s § 9 odst. 2 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, nelze z důvodu ochrany obchodního tajemství odeprít poskytnutí informace o ceně, která bude hrazena z veřejných rozpočtů. Používání veřejných prostředků přitom zahrnuje nejen přímé výdaje, ale i prominutí plateb, které by jinak byly příjmem těchto rozpočtů. Smyslem tohoto ustanovení je umožnit veřejnou kontrolu hospodaření s veřejnými prostředky. Jelikož samotná informace o ceně nevypovídá o způsobu hospodaření, je nutné společně s ní vždy poskytnout alespoň rámcovou informaci o předmětu plnění, za něž se cena poskytuje, a to v rozsahu nezbytném pro posouzení hospodárnosti využití veřejných prostředků.

(Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 9. 12. 2004, čj. 7 A 118/2002-37)

Číslo: 5/2005

Ročník: 3

Rozhodnutí č.555

Právo na informace: poskytnutí metodických pomůcek; k pojmu „informace“

Azyl: Příručka procedur a kritérií

Poskytnutím informací podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, se rozumí přímé nebo zprostředkované sdělení údajů o skutečnostech, které se týkají zákonem stanovené působnosti subjektu povinného poskytovat informace a jejího výkonu. Poskytnutí Příručky procedur a kritérií pro přiznání postavení uprchlíka podle Konvence z roku 1951 a Protokolu z roku 1967 o postavení uprchlíků, kterou vydal Úřad Vysokého komisaře OSN pro uprchlíky jako komentář k Úmluvě o právním postavení uprchlíků z roku 1951*) a kterou žalovaný používá jako pracovní materiál, však informací ve smyslu uvedeného zákona není.

(Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 2. 2004, čj. 2 As 55/2003-37)

Číslo: 2/2005

Ročník: 3

Rozhodnutí č.453

Řízení před soudem: následky nezpůsobilosti být účastníkem řízení

Právo na informace o životním prostředí

Právo na informace o životním prostředí (čl. 35 odst. 2 Listiny základních práv a svobod, zákon č. 123/1998 Sb., o právu na informace o životním prostředí) nepřechází na žalobce právního nástupce. Ztratí-li žalobce za této situace v průběhu řízení způsobilost být jeho účastníkem, soud takovou žalobu pro nedostatek podmínky řízení, která je neodstranitelná a brání pokračování řízení, odmítne podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s.

(Podle usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 10. 2004, čj. 6 A 93/2001-56)

Číslo: 6/2004

Ročník: 2

Rozhodnutí č.226

Právo na informace: poskytování informací ústavními činiteli

Žádá-li senátor ministra o poskytnutí informací a vysvětlení potřebných pro výkon své funkce podle § 12 odst. 1 zákona č. 107/1999 Sb., o jednacím řádu Senátu, nevystupuje v tomto vztahu ministr jako vedoucí ústředního orgánu státní správy, který poskytuje informace o činnosti vztahující se k působnosti ministerstva, nýbrž jako člen vlády (ústavní činitel). V této situaci není ministr povinným subjektem ve smyslu § 2 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím.

(Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 8. 2003, čj. 5 A 159/2002-49)

Číslo: 5/2004

Ročník: 2

Rozhodnutí č.207

Právo na informace: obsah výroku fiktivního rozhodnutí

Obsahem výroku fiktivního rozhodnutí ve smyslu § 16 odst. 3 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, je zamítnutí rozkladu a potvrzení napadeného rozhodnutí správního orgánu I. stupně o odmítnutí poskytnutí informace.

(Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 7. 2003, čj. 6 A 25/2000-40)

Číslo: 5/2004

Ročník: 2

Rozhodnutí č:204

Správní řízení: poskytování informací

Ustanovení § 23 správního řádu o nahlížení do spisů je zvláštním ustanovením ve vztahu k zákonu č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím. V případech, na něž se vztahuje § 23 správního řádu, nelze postupovat podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím.

(Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 1. 2004, čj. 5 A 158/2001-100)

Číslo: 5/2004

Ročník: 2

Rozhodnutí č:202

Právo na informace: nepřezkoumatelnost fiktivního rozhodnutí

Fiktivní rozhodnutí o odepření poskytnutí informace (§ 15 odst. 4 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím), jakož i fiktivní rozhodnutí o zamítnutí odvolání a potvrzení rozhodnutí o odepření poskytnutí informace (§ 16 odst. 3 téhož zákona), jsou ze své povahy nepřezkoumatelná pro nedostatek důvodů [§ 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s.].

(Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 7. 2003, čj. 6 A 78/2002-39)

Číslo: 5/2004

Ročník: 2

Rozhodnutí č:193

Právo na informace: odepření poskytnutí osobních údajů

Za porušení práva na svobodný přístup k informacím nelze považovat odepření poskytnout údaje, které byly dnem 1. 6. 2000, kdy nabyl účinnosti zákon č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů a o změně některých zákonů, ustanovením § 2 odst. 3 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, explicitně vyňaty z režimu posledně uvedeného zákona.

(Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 7. 2003, čj. 5 A 135/2001-39)

Číslo: 2/2004

Ročník: 2

Rozhodnutí č:119

Právo na informace: informace o zdravotním stavu

I. Ministerstvo zdravotnictví je sice povinným subjektem pro poskytování informací podle § 2 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, avšak není povinno sdělovat občanu informace o jeho zdravotním stavu, neboť to není předmětem jeho činnosti (§ 69 a § 70 zákona č. 20/1966 Sb., o péči o zdraví lidu).

II. Státní ani nestátní zdravotnická zařízení nejsou povinnými subjekty dle ustanovení § 2 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, a informace o zdravotním stavu proto poskytují pouze v rozsahu stanoveném v § 23 odst. 1 zákona č. 20/1966 Sb., o péči o zdraví lidu.

(Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 10. 2003, čj. 5 A 68/2000-98)

Číslo: 1/2004

Ročník: 2

Rozhodnutí č.74

Právo na informace: pojem „informace“; záloha na náklady spojené s poskytnutím informace

I. Záloha podle § 17 odst. 3 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, je předběžným zaplacením poměrné části nebo všech nákladů spojených s vyhledáváním informací, pořízením kopií, opatřením technických nosičů dat a s odesláním informací žadateli (§ 17 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb.); odst. 3 cit. zákona nezakládá právo povinného subjektu požadovat úhrady nebo zálohy i na další úkony povinného subjektu, ale je toliko bližší konkretizací § 17 odst. 1 cit. zákona, když právo povinných subjektů žádat v souvislosti s poskytováním informací úhradu nezbytně vynaložených nákladů doplňuje možností podmínit vydání informací zaplacením této úhrady nebo zálohy.

II. Při výkladu pojmu „informace“ ve smyslu zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, jenž je realizací čl. 17 odst. 5 Listiny základních práv a svobod, je nutné zvolit takový postup, který ve svých důsledcích fakticky nezužuje rozsah ústavně zaručených práv, jinak by se orgán aplikující právo dostal do rozporu jednak s obecnou zásadou výkladu ve prospěch základních práv a svobod a jednak s příkazem šetření smyslu práv a nezneužívání možných omezení (čl. 4 odst. 4 Listiny). Úhradu podle § 17 odst. 1 zák. č. 106/1999 Sb. lze tedy vyžadovat pouze za náklady spojené s vyhledáním informací přímo požadovaných žadatelem, nikoli za náklady vzniklé toliko zjišťováním, zda požadovaná informace bude vůbec poskytnuta.

(Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 10. 10. 2003, čj. 5 A 119/2001-38)

Číslo: 1/2003

Ročník: 1

Rozhodnutí č.1

Právo na informace: řízení

Lhůta k rozhodnutí o rozkladu podle § 16 odst. 3 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, počíná běžet ode dne doručení rozkladu podatelně ústředního orgánu státní správy. Ode dne následujícího po dni, v němž marně uplynula lhůta k rozhodnutí o rozkladu, počala běžet lhůta k podání žaloby podle § 250b odst. 1 o. s. ř. ve znění účinném do 31. 12. 2002.

(Podle usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 5. 2003, čj. 7 A 130/2001-39)

Z dopisu MVČR

Rozsudek NSS z 23.09.2010, čj. 4 As 23/2010-61

Žádosti, v nichž se žadatelé domáhají poskytnutí informací, které neexistují, a žádosti o vytvoření nové informace, o sdělení budoucího rozhodnutí nebo o sdělení názoru povinného subjektu ve smyslu ust. § 2 odst. 4 InfZ, musejí být v případě nevyhovění požadavku vyřízení odmítnutím podle ust. § 15 InfZ.

Platy zaměstnanců povinných subjektů

Rozsudek NSS z 27.05.2011, čj. 5 As 57/2010 - 79

Zaměstnanec, jemuž je odměna za práci (plat) vyplácena z veřejných rozpočtů, je příjemcem veřejných prostředků podle § 8b odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím. Informace o konkrétní odměně takového konkrétního zaměstnance, a to včetně její výše, je proto povinný subjekt povinen poskytnout v rozsahu vymezeném § 8b odst. 3 citovaného zákona.

Rozsudek NSS z 11.11.2011, čj. 4 As 40/2010 – 60

